

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mica
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Calendarul sfinților.

— Invățături vechi și totuș nouă. —

E bine să știe cetitorii acestei foi, că de mai mult timp lucrez la viețile și *Urmarea Sfinților*, culegându-mi datele trebuitoare din izvoarele cele mai felurite. Chiar și în coloanele acestui ziar popular am publicat (în Decembrie 1927 și Ianuar—Februar 1928) viețile câtorva sfinți, cu învățăminte scoase din viața și scrierile lor.

Materialul mi-se adună zi de zi, dar nu știu când și unde îl voiu putea scoate în formă de cărți. Până atunci cred că nu va fi nepotrivit să dau la lumină, din când în când, câte ceva ce corespunde zilelor când apare această gazeta.

Dar mai întâiu nu strică să scriem câteva cuvinte de lămurire.

Invățaii zilelor noastre în mare parte sunt materialști. Ei nu cred decât în materie și în legile ei; în ceace poți vedea, auzi, mirosi, gusta și pipăi. Celelalte sunt vorbe goale și povești. Așa zic ei. Așa scriu. Așa ne învăță. Pentru ei, viețile sfinților sunt deci scornituri și fleacuri. Numai proștii le cred. Dar domniilor, fiind tare învățați, nu le pot crede, nu se pot înjosi nici să vorbească de așa ceva.

Dar iată, că zilnic li-se dă prilej să-și arate știința. Și în loc să iasă la iveală atotputernicia științei omenești, trufașă și îngâmfată, iese la iveală neputința ei de a face pe oameni mai fericiți, mai mulțămiiți, mai îndestulați. Iese la iveală, că știința nu trebuie să fie îngâmfată, ci foarte smerită, căci cu cât înaintază mai mult, cu atât trebuie să observe că se înmulțesc întrebările pe cari nu le poate deslega.

Știm și noi câte ceva despre materie și cunoaștem încâtva legile ei. Am avut norocul să vedem încă și minuni ale sufletului, cari nu se împacă cu legile materiei, uneori fiind cu totul contrare. De atunci zic, că pe lângă legile materiei și peste legile materiei, pot exista foarte bine legi mai înalte, preaînțelepte. Nu le vede, nu le simte fiecare și ori când. Dar au fost și sunt oameni, cari le pot simți. Și se pot împlini lucruri mai presus de firea lucrurilor materiale. Putem fi convinși despre adevărul cuvintelor evangheliei, că „la Dumnezeu toate sunt cu putință”. Minunile, câte se scriu în viețile sfinților, toate s'au întâmplat, ori cel puțin s'au putut întâmpla.

Controlul acestor minuni se poate face și azi, căci și în zilele noastre se întâmplă minuni.

Veți fi auzit, ori veți fi cetit despre vindecările dela Lourdes, controlate de sute de

medici. Veți fi cetit despre faptele lui Don Bosco. Despre minunile ivite prin mijlocirea sfintei Teresa de Lisieux. Despre viața Teresei Neumann, care trăește și acum. Și despre altele.

Dar putem zice, că în fiecare casă, în fiecare familie, se întâmplă, din când în când ceva fapte neînțelese, neexplicabile! Sunt atâtea *presimțiri*, de bine și de rău. Casuri de moarte, neașteptate. Nenorociri grele. Nici unele, nici altele, de loc nu se împacă cu materia și cu legile ei. Mai ales *moartea* dă de cap tuturor învățaților materialști. Ea seceră, deopotrivă pe cei ce au materie, ca și pe cei ce n'au; pe cei bogăți, ca și pe cei săraci; pe cei tari, ca și pe cei slabi; pe cei de rang înalt, ca și pe cei oproșiți de soarte. Nu alege pe nimeni. Li culege pe toți. Și uneori, moartea par-că e o ființă dăcoasă, încăpăținată. Cu cât se silesc doctorii, cu toată învățătura lor, să scape pe cineva cu viață, cu atât moartea se arată mai șmecheră, bătându-și joc de toate opintirile învățaților.

Când doctorii învață a combate unele boale, se ivesc alte boale necunoscute. Când s'au putut combate, bunăoră, ciurma și holera, s'a ivit gripa spaniolă, necunoscută de medici și care a stins în multe părți familii întregi. În războiul trecut, nu s'a ivit ciurma și holera, dar s'a ivit tifosul exantematic, care seceră pe oameni cu miile, mai pogan decât ciurma și holera.

Suntem siguri, că atunci, când se va găsi leacul officei, se va ivi altă boală, necunoscută.

Unde rămâne materia, unde sunt legile ei, domniilor învățați?

Nu observați, că peste materie și peste

legile ei, mai lucrează și puteri nevăzute, necuprinse de mintea omenească?

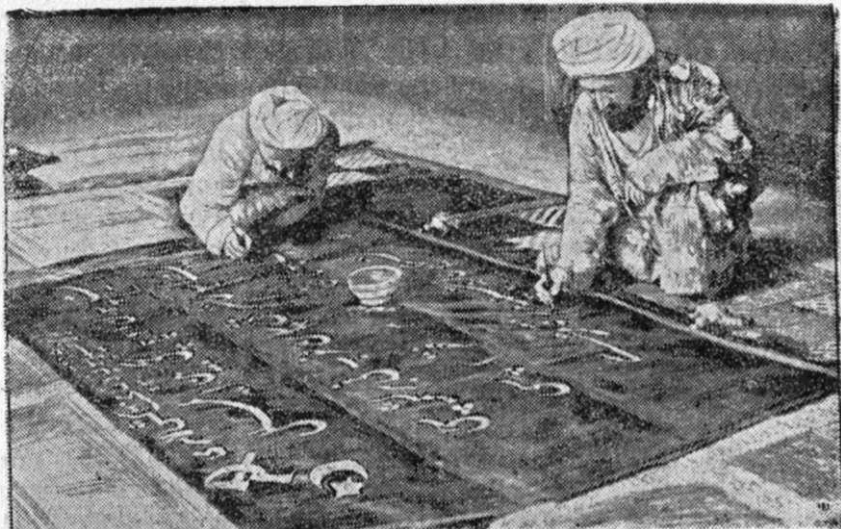
Din vindecările ce le-a făcut Isus învățăm un lucru: *întăiu trebuie să ne vindecăm sufletul*, să n-l curățim de păcate. Asta e adevărata vindecare. Trupul, dacă se vindecă, e bine și este ceva rost că se vindecă. Dacă nu se vindecă, se dă morții și putrezirii. Asta e legea materiei.

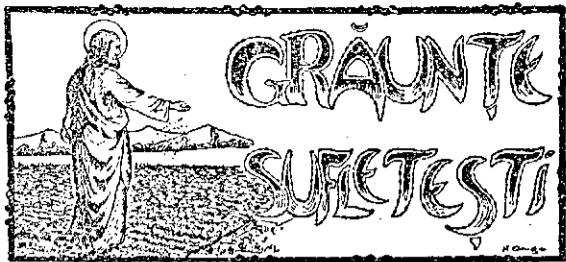
Atât viața și tainele ei, cât și moartea și tainele ei, sunt în mâna lui Dumnezeu. Noi, oamenii, nu vedem nici până la vârful nasului. Cu atât mai puțin suntem îndreptățiți a trage la îndoială lucrurile neînțelese și a cărti contra minunilor, despre cari cetim sau auzim că s'au făcut prin mijlocirea sfinților, cari în *extazul* lor, ajung în legătură mai strânsă, mai nemijlocită, cu puterile spirituale, pe cari le văd, le simțesc și le preamăresc ca pe niște ființe mai presus de fire.

GAVRIL TODICA

Marea sărăcie din America. Cine s'ar fi gândit vreodată că bogata Americă poate avea și săraci. Și sărăcia a venit într-o singură zi, ca un fulger din senin. La bursă au început adevărat a cădea hărțile de valoare într'asa măsură, încât până seara au ajuns la prețul de jumătate. Comedia însă nu s'a isprăvit cu atâta, hărțile de valoare continuă să cadă, așa că America a pierdut într-o singură zi sute de miliarde. Că ce va urma după această scădere, nu se poate ști. Noi Românii însă ne vom alege de sigur cu o sărăcie a fraților noștri din America de Nord, cari ne mai având unde lucra, căci multe fabrici s'au dat peste cap, se vor vedea nevoiți să vină acasă.

Privind această icoană, cetitorii noștri cu greu se vor putea dumiri, ce înfațișează. Doi oameni, cari după îmbrăcăminte par turci, vopsesc un frumos covor. Acești oameni sunt din țărișoara Tadjekistan, care se află în Asia, în spre mieznoapte de Persia și Afganistan. Această țară are o întindere de 155 mii kilometri pătrați și o populațiune de un milion oameni. Capitala acestei țări se numește Djușambe, și săptămânile trecute s'a unit cu Bolșevicia. Covoarele acestei țări sunt foarte căutate în lumea întreagă. Figurile pe cari le vopsesc pe covoare sunt luna nouă cu stea în mijloc, semnul turcilor, și alte figuri turcești și bolșevice.

Apostolul sărbătorii

6 Decembrie

Amintirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae arhiepiscopul dela Mira Liciei, făcătorul de minuni

Evrei 13, 17-23.

17. Fraților, ascultați pe mai marii voștri și vă plecați lor, pentru că ei priveghiază pentru sufletele voastre, având să dea seamă, ca să o facă aceasta cu bucurie, iară nu suspinând: căci aceasta nu este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci noi suntem siguri, că bună conștiință avem, voind să ne purtăm bine întru toate.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iară Dumnezeuul păcii, carele prin sângele legii celei veșnice a scos din morți pe păstorul oilor cel mare, pe Domnul nostru Isus,

21. să vă facă pe voi desăvârșiți spre tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând el întru voi ce e plăcut înaintea sa, prin Isus Hristos, căruia este mărirea în vecii vecilor, Amin.

* * *

17. Sub »povățuitorii voștri« sf. Pavel înțelege pe episcopi și pe preoți. Aceștia de fapt priveghiază pentru sufletele credincioșilor supuși lor, având să dea seamă înaintea lui Dumnezeu de fiecare suflet încredințat lor. Sarcina aceasta a lor nu numai că nu este mică, ci dimpotrivă atât de grea, încât ei suspină sub sarcina slujbei aceleia. Și suspină cu atât mai ales când văd că ostenelele și silințele lor

sunt zadarnice, fiindcă supușii lor nu numai că nu ascultă de ei, ci li-se mai și împotrivesc. Aceste suspinări ale păstorilor voștri sufletești însă chiamă pe Dumnezeu, ca să pedepsească pe supușii îndărătnici. De altă parte acești supuși se fac pe sine înșiși fără de păstori, ceea ce numai spre stricăciune le poate fi, întocmai pe cum este spre stricăciune turmei necuvântătoare dacă rămâne fără de păstor, zice sf. Ioan Gurădeaur.

18. Iată cum talmăcește acelaș mare dascăl al lumii și ierarh, sf. Ioan Gurădeaur, stihul acesta: Rugați-vă pentru mine, că nu sunt nevrednic pentru rugăciunea voastră. Doară conștiința mea îmi este mărturie, că am vestit cu gând curat cuvântul lui Dumnezeu; nu din ură v'am spus, că legea lui Moise nu este de ajuns spre mântuire, nici nu am vânat cinste ori câștig, ci vestind curata Evanghelie, am cercat numai mărirea lui Dumnezeu și mântuirea voastră.

19. Epistola aceasta sf. apostol Pavel a scris-o din prima sa prinsoarea romană, și astfel aștepta, ca creștinii din Palestina să se roage lui Dumnezeu pentru scăparea lui din prinsoare,

20. Dumnezeu este al păcii, fiindcă deoparte s'a împăcat cu neamul omenesc, prin întruparea și moartea Mântuitorului nostru Isus Hristos, iar de altă parte a poruncit, tot prin acelaș unul născut Fiul al său, ca să trăim împreună toți creștinii în biserică, sub conducerea lui Isus, precum trăiesc oile în aceeaș strungă sub conducerea aceluiaș păstor.

Dumnezeu a scos din morți pe Hristos și l-a făcut păstor mare, pentru că el s'a făcut vrednic de înălțarea aceasta, prin sângele său pe care l-a vărsat pe lemnul crucii și cu carele s'a întărit și sfințit legea cea nouă.

* * *

Cum trebuie să cinstim pe preoți, voi arăta povestind câteva pilde: Sfântul Antoniu, marele și vestitul pustnic, așa de mult îi cinstea pe preoți,

Martin s'a trezit arzând de dorul de a se boteza și jurând de a-și dărui toată viața Domnului, care răsplătește așa de minunat ceea ce facem pentru el.¹⁾

Totuș nu s'a putut boteza decât peste câțiva ani. Nu trecu mult, când și mamă-sa primi religia creștină și sfântul botez. Numai tatăl său, ca fost ofițer, nu se putea împăca cu o religie, care iartă pe dușmani și face bine celor ce nouă ne fac rău. A murit păgân.

La câțiva ani, după ce primi sfânta taină a botezului, izbuti să scape și de armată.

Pe timpul acela strălucia asupra Galiei, ca un far luminos, marele Ilariu, episcop de Poitiers. Fostul soldat Martin se simți atras de luminătorul acesta și merse la el făcându-se învățacelul lui. Cu ajutorul lui, a înființat în apropiere de Poitiers, la Legugé, o mică mănăstire, sau mai bine zis, o sihăstrie unde s'a retras cu câțiva înși.

Astfel deveni Martin începătorul monahismului (traul împreună la mănăstire a călugărilor) în Gallia.

Dar Dumnezeu nu a voit ca lumina

¹⁾ O tradiție ne spune, că pentru fapta lui de a-și fi tăiat mantaua, aspra disciplină militară romană l-a pedepsit, legându-l la stâlp, afară, pe un ger aspru. Din darul lui Dumnezeu, el simți însă o adevărată dogoreală venindu-i dela soare, încât pedepsa i-a fost o adevărată plăcere. De aici numirea de »vara sfântului Martin«, cum numesc Francezii zilele călduroase mai ales din luna lui Noemvrie.

incât ori de câte ori se întâlnea cu vreun preot, cădea în genunchi în fața lui și nu se scula, până nu îi dădea binecuvântarea. — Sfântul Francisc de Assisi așa de mult prețuia pe preoți, încât a declarat în mai multe rânduri, că dacă s'ar întâlni pe stradă deodată cu un preot și cu un înger, l-ar saluta întâiu pe preot, pentru că preoții mai mare și mai sfântă slujbă au decât îngerii. — Împăratul Constantin cel Mare a spus de mai multe ori, că el nu poate permite, ca cineva să defaimeze în fața lui pe un preot. Și dacă s'ar întâmpla așa ceva în fața lui, ar fi în stare să-l acopere pe preotul defaimat cu haina sa împărătească. — Când papa Leo X. a cercetat pe Francisc I., regele Franței, în Bانونia, regele l-a primit cu cele mai mari onoruri, zicând: »Sfinte Părinte, mă bucur din inimă, că pot să văd în persoană pe locuitorul Domnului nostru Isus Hristos. Eu sunt fiul și sluga Sfinției Voastre, gata spre a îndeplini toate poruncile Sfinției Voastre«.

Iată ce zice sfântul Ioan Gurădeaur despre dragostea pe care trebuie s'o purtăm păstorilor noștri sufletești: »Slujba preotului este mare, însemnată și grea; pentru că el trebuie, după cum spune sf. Pavel, să privegheze asupra sufletelor încredințate lui, având să dea seamă despre ele. Tu n'ai să te îngrijești decât de afacerile tale proprii, și dacă ți le-ai isprăvit bine, n'ai să te mai interesezi de nimic altceva. Pe când dacă preotul și-a isprăvit bine lucrurile sale, dar nu s'a îngrijit și de tine, va fi aruncat în iad dimpreună cu cei nedrepți, și de cele mai multe ori va fi osândit la munci veșnice, nu pentru faptele sale, ci pentru ale fiilor săi sufletești, întrucât nu și-a împlinit datorințele de pător. Fiindcă vedeți deci mărirea primediei, să arătați preoților multă bunăvoință dupăcum a zis și sf. Pavel: »Ei priveghiază pentru sufletele voastre, având să dea seamă și chiar de aceea trebuie să-i cinstiți. Dacă vă purtați față de ei rău, nu luați în socotință binele vostru propriu. Pentru că unde cărmaciul este voios și bine dispus, acolo sunt siguri și ceice stau în corabie; dacă încep însă a-l urî călătorii și a-l necăji, nici nu va priveghia îndeajuns, și nici nu-și va putea împlini datorința dupăcum se cuvine, și călătorilor le va putea face

Foița „UNIRII POPORULUI“

Calendarul sfinților

de GAVRIL TODICA

Nov. 11. — S. Martin (316—397), apostolul și protectorul Franței.

S'a născut în Sabaria Pananiei. Părinții lui era nobili, dar păgâni. Tatăl său fusese tribun (ofițer) în armata romană. Martin totuș a învățat câte ceva din religia creștină, cam peste voia părinților și pe furiș. La porunca tatălui său, s'a înrolat în armată, când era numai de 15 ani și ca soldat fu împărțit la o legiune în Gallia (Franța), unde numai decât fu numit subofițer.

Intr'o iarnă aspră, când mulți periau de frig, Martin întorcându-se cu plutonul său dela patrulat, intra în Amiens, unde avea casarma. La poarta cetății văzu un cerșitor aproape gol și înțepenit de frig. Mulți treceau pe lângă el fără să le pese de strigătele lui. Alții îl compătimeau. Nimeni nu-l ajuta. Martin, cum îl văzu, nu zise nici o vorbă, ci scoțând sabia și-a tăiat mantaua în două și o jumătate o întinse cerșitorului, ajutându-l să se învălească cu ea.

În noaptea următoare avu un vis, în care Mântuitorul zicea către îngerii lui: »Martin, care abia e catechumen (începător), m'a îmbrăcat cu vestmântul acesta«.

aceasta să rămână ascunsă în codrii dela Legugé.

În anul 372, cu o apucătură isteasă, fu scos din singurătate și numit episcop la Tours. Ca episcop a întemelat marea mănăstire dela Marmutiers, unde se retrăgea din când în când, pentru a trăi mai liniștit, mai scutit de sgomolul lumii. Aici era încunjurat de 80 monahi, (călugări), cari reproduceau viața de pustnicie a anachoreților (călugări cari trăiesc singurateci, așanumiții sihastri) dela Tebaida Egiptului.

A trăit peste 80 de ani, ocupat fiind totdeauna de mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

A reposat la Candes, aproape de Tours, în anul 397. Mormânt său a fost învrednicit de numeroase minuni, la cari alerga toată lumea.

Gregoriu de Tours, urmașul lui Martin în scaunul episcopal, nu șovăește a numi pe acest sfânt patronul lumii întregi, dar mai ales al Franței. Puțini sfinți au fost așa de populari în țara aceasta, ca s. Martin. Vr'o 4000 de biserici franceze sunt cu hranul, sunt închinat lui, și 485 de comune îi poartă numele.

Din minunile lui însemnăm câteva.

Pe timpul lui, cei mai mulți locuitori ai țării erau păgâni. S. Martin alerga în toate părțile, ca misionar, predicând pe Isus și dărâ-mând idolii și altarele lor. În locul lor întemeia biserici creștine.

mult rău, chiar și împotriva voinței sale. Tot asemenea va putea să vă conducă și preotul cum trebuie, dacă va vedea că-l cinștiți după cuviință. Pe când, dacă-i faceți supărare, îi slăbiți mâna, expunându-l, și pe voi și pe el, valurilor.

Sf. Ignațiu zice: »Preoția este cea mai mare dintre toate bunurile pe cari le au oamenii, celce se îndreaptă împotriva preoților, nu-l urgisește pe un om, ci pe Dumnezeu însuși».

Iuliu Maior.

Incurajarea vieritului

Intre Polonia și țara noastră s'a încheiat o învoială pentru purtarea neogotului. În urma acestei învoieli, numai din jurul Chișinăului s'au vândut în Polonia 157 vagoane de struguri, iar în Germania 15 vagoane, cari au trecut tot prin Polonia.

Din cauza acestei vinderi, pe piețele basarabene, strugurii s'au scumpit.

Ministerul de domenii încă a luat măsuri pentru încurajarea vieritului. A înființat 5 cooperative de vierit în vechiul Regat și în Basarabia și 4 cooperative de vierit în Ardeal. Celea din vechiul Regat și din Basarabia sunt la Drăgășani, Odobești, Valea călugărească, Cărcinov și Chișinău, iar în Ardeal sunt la Miniș (jud. Arad), Oluj, Diciosânmărtin și Diosăj.

Pentru încurajarea vinderii strugurilor și a vinului s'a dat din partea statului suma de 40 milioane lei. Din aceasta sumă 10 milioane s'au dat pentru repararea pivnițelor de Stat și înzestrarea lor cu materialul trebuincios. Pentru cumpărarea sau închirierea de pivnițe noi s'a dat în Vechiul Regat și Basarabia suma de 5.750.000 lei. Pentru vase și unelte trebuincioase în acestea pivnițe 3.500.000 lei.

Restul de peste 20 milioane s'a dat pentru alte trebuințe ale vieritului.

Bicazul Ardelean

Societatea Culturală „Tinerimea” din Bicazul-Ardelean Județul Neamț, a dat în seara zilei de 2 Noemvrie 1929, în sala școlii Primare No. 1, o reprezentație culturală urmată de dans.

S'a desfășurat un program destul de bogat, în urma căruia publicul adunat în număr destul de mulțumitor, a rămas foarte îndestulit.

PROGRAMUL:

- 1) Mărioara, dialog jucat de dra Elena Arghirescu și dl Obadă.
- 2) Calul dracului, poizie de Gh. Coșbuc recit de dl I. C. Popescu.
- 3) Cingul, piesă populară într'un act.
- 4) Scara, poezie de Gh. Coșbuc, recit de dl M. Sava.
- 5) Barbul Lăutarul, cântată de Dl Obadă.
- 6) Răvaș de Dragoste, piesă populară într'un act.
- 7) Rada, poezie de Gh. Coșbuc, recit. de dl I. C. Popescu.
- 8) Mutul, dialog jucat de dl Crăciun Pântea și dl Obadă.
- 9) Dactilografa, monolog cântat de dl Obadă.

La desfășurarea programului, o deosebită atenție s'a dat *drei Elena Arghirescu*, care a jucat cu un talent deosebit, rolul „Veta” din piesa „Răvaș de dragoste”.

Deasemenea *dra Arghirescu* joacă destul de bine rolul „Elenei” în piesa „Cingul”.

Nu mai puțin merit are *dl Crăciun Pântea* în rolul „Baba Dochia” din piesa „Cingul”, precum și în dialogul „Mutul”, unde joacă rolul „Mutul”. Mai amintim pe *dl Obadă N.*, *El I. C. Popescu*, *dl M. Sava*, *dra P. Colceriu* și *dra A. Butunoi*.

Publicul, la terminarea programului, a rămas destul de mulțumit le mulțumește și pentru munca ce-au depus-o și îi roagă, ca pe viitor să se mai prezinte cu un așa program și frumos.

Le dorim mult spor la muncă.

Reuniunea Femeilor Române gr. cat. din Blaj

Nr. 15—1929.

Convocare

Membrele Reuniunii Femeilor Române gr. cat. din Blaj sunt invitate să participe la

Adunarea generală ordinară

care se va ținea Duminecă, în 8 Decembrie 1929, la ora 5 după masă, în Sala de gimnastică a Liceului de băieți din loc.

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării.
2. Delegarea alor 3 membre din adunare pentru verificarea procesului verbal.
3. Raportul general despre activitatea Reuniunii dela ultima adunare încoace.
4. Raport despre casă și stabilirea noului buget.
5. Delegarea comisiilor pentru revizuirea rapoartelor și înscrierea de membre noi.
6. Raportul comisiilor și absolvarea vechiului comitet.
7. Alegerea noului comitet pe-un period de trei ani.
8. Eventuale propuneri.

Ca în toți ani anii, în legătură cu adunarea generală, se aranjează și o *serbare familială*, la care, precum și la adunare, sunt invitați cu căldură toți înțelegătorii scopurilor Reuniunii.

Blaj, la 8 Noemvrie 1929.

Georgina Muntean,
vice-prezidentă.

Alex. Lupeanu,
secretar.

Lucrez acesta în unele părți mergea anevoc. Oamenii țineau morțiș la legea lor „strămoșească” (cum ar zice ortodocșii noștri) și nu o schimbau ușor cu o lege necunoscută.

Dar Dumnezeu l-a învrednicit pe s. Martin cu darul de a face minuni. Prin aceste dovedea adevărul credinței creștine. Alunga diavoli și aducea pe Isus în inimile mulțimii.

Intr'un loc, țărani păgâni se adunau în toată primăvara și împodobiau cu flori un mormânt, despre care ziceau că e al unui sfânt al lor. Martin venind la o astfel de sărbătoare, i-a întrebare că cum se cheamă și ce fel de fapte are acel sfânt?

Nimeni nu i-a putut spune.

Atunci s. Martin avu îndrăzneala, ca în auzul tuturor să agrăiască pe cel mort:

Oricine ai fi tu, martir sau nemartir, în numele lui Dumnezeu, spune-ne cine ești?

Abia puse întrebarea, când o umbră îngrozitoare, ivindu-se din mormânt, răspunse cu o voce, care băgă fiori în toți cei de față:

— Eu sunt sufletul unui bandit (hoț), care am fost omorât pentru crimele mele. Nu sunt martir, nici altfel de sfânt, pentru că aceștia se veselesc în ceriu, dar bietul de mine mă pedepsesc în iad.

Țăranii dărâmară uumai decât altarul dela mormânt, se închină lui Christos și rămaseră uimiți de sfântul episcop.

— Altădată, și în alt loc, zări o procesiune de păgâni, care se apropia de el, cu prapori

de purpură și aducând un idol. Omul lui Dumnezeu făcu în aer semnul sfintei cruci și întregă procesiunea se opri pe loc ca împietrită. Purtătorii idolului se opintesc atunci să înainteze, când iată că sunt cuprinși de un vârtej, fiind suciți și învârtiți în horă amețitoare până au scăpat idolul și li-s'a sfărmat tot bucăți.

— În alt loc, un brad uriaș era sfințit zeilor păgâni. Martin voia să-l doboare. Păgânii pun mâna pe sabie pentru a împiedeca sacrilegiul acesta. După oarecari discuții se învoiesc însă, dacă sfântul va sprigini cu spatele bradul, când se va prăbuși jos.

Episcopul se învoește. Atunci păgânii îl leagă de brad picioarele, ca să nu fugă și încep a ferăstrui bradul. Când copacul uriaș, cu pocnituri înfricoșate, începu a se culca, s. Martin făcu spre el semnul sfintei cruci, și numai decât bradul se ridică dinspre el și culcându-se în partea opusă, căzu oblu asupra păgânilor, cari erau de față. Mulți au perit, ceilalți alergară în sat, spunând tuturoră minunea.

— Altădată, și în alt loc, nimeri un stâlp înalt, în vârful cărui era un idol. S. Martin voia să surpe stâlpul numai decât, dar nu avea uneltele trebuitoare. Atunci a recurs la rugăciune. Abia începu a se ruga, când în vederea tuturoră, un alt stâlp se coborî din aer și căzând asupra idolului îl făcu praf și cenușe, împreună cu stâlpul de desupt.

— Văzu și diavolul că cel mai mare dușman al său este s. Martin, care dacă mai lucră tot așa, apoi îi smulge din ghiare pe toți credincioșii. Deci se duse la s. Martin și-i spuse oșărit:

— Să știi, că oriunde vei merge și orice vei face, eu voi fi înaintea ta și-ți volu sta împotriva.

— Ajutorul meu este Domnul și nu mă tem de tine, răspunse sfântul nostru.

Lupta fu înfricoșată între acești doi atleți și părea că s'a încins din nou războiul dintre sf. arhangel Mihail și Satana.

Intr'o noapte, iată că mai marele întunerecului i-se arată sfântului Martin în formă de rege, îmbrăcat tot în purpură și în mătășă, având pe cap o cunună de aur împodobită cu nestemate, de-și lua vederea.

— Martine, zise el cu glas dulce și amăgitor. Iată eu sunt Hristos și am venit să mă arăt ție, înainte de a mă arăta și altora. Aștept să mi-te închini după cuviință.

Sfântul episcop rămase un pic zăpăcit, îl privi cu băgare de seamă și apoi zise:

— Hristosul meu niciodată nu s'a arătat în haină de porfir și de mătășă. Nu pot crede într'un Hristos, care nu are semnele sfințite de pe Cruce.

Atunci diavolul numai decât peri din fața sfântului Martin.

— Altădată diavolul i-se arată în forma lui Jupiter (zeul cel mai mare al păgânilor)

Apostolul sărbătorii

6 Decembrie

Amintirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae arhiepiscopul dela Mira Liciei, făcătorul de minuni

Evrei 13, 17-23.

17. Fraților, ascultați pe mai marii voștri și vă plecați lor, pentru că ei priveghiază pentru sufletele voastre, având să dea seamă, ca să o facă aceasta cu bucurie, iară nu suspinând: căci a ceasta nu este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci noi suntem siguri, că bună conștiință avem, voind să ne purtăm bine întru toate.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iară Dumnezeuul păcii, carele prin sângele legii celei veșnice a scos din morți pe păstorul oilor cel mare, pe Domnul nostru Isus,

21. să vă facă pe voi desăvârșiți spre tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând el întru voi ce e plăcut înaintea sa, prin Isus Hristos, căruia este mărirea în vecii vecilor, Amin.

* * *

17. Sub »povățuitorii voștri« sf. Pavel înțelege pe episcopi și pe preoți. Aceștia de fapt priveghiază pentru sufletele credincioșilor supuși lor, având să dea seamă înaintea lui Dumnezeu de fiecare suflet încredințat lor. Sarcina aceasta a lor nu numai că nu este mică, ci dimpotrivă atât de grea, încât ei suspină sub sarcina slujbei aceleia. Și suspină cu atât mai ales când văd că ostenele și silințele lor

sunt zadarnice, fiindcă supușii lor nu numai că nu ascultă de ei, ci li-se mai și împotrivesc. Aceste suspinări ale păstorilor voștri sufletești însă chiamă pe Dumnezeu, ca să pedepsească pe supușii îndărătnici. De altă parte acești supuși se fac pe sine înșiși fără de păstori, ceea ce numai spre stricăciune le poate fi, întocmai pe cum este spre stricăciune turmei necuvântătoare dacă rămâne fără de păstor, zice sf. Ioan Gurădeaur.

18. Iată cum talmăcește acelaș mare dascăl al lumii și ierarh, sf. Ioan Gurădeaur, stihul acesta: Rugați-vă pentru mine, că nu sunt nevrednic pentru rugăciunea voastră. Doară conștiința mea îmi este mărturie, că am vestit cu gând curat cuvântul lui Dumnezeu; nu din ură v'am spus, că legea lui Moise nu este de ajuns spre mântuire, nici nu am vânat cinste ori câștig, ci vestind curata Evanghelie, am cercat numai mărirea lui Dumnezeu și mântuirea voastră.

19. Epistola aceasta sf. apostol Pavel a scris-o din prima sa prinsoarea romană, și astfel aștepta, ca creștinii din Palestina să se roage lui Dumnezeu pentru scăparea lui din prinsoare,

20. Dumnezeu este al păcii, fiindcă deoparte s'a împăcat cu neamul omenesc, prin întruparea și moartea Mântuitorului nostru Isus Hristos, iar de altă parte a poruncit, tot prin acelaș unul născut Fiul al său, ca să trăim împreună toți creștinii în biserică, sub conducerea lui Isus, precum trăiesc oile în aceeaș strungă sub conducerea aceluiaș păstor.

Dumnezeu a scos din morți pe Hristos și l-a făcut păstor mare, pentru că el s'a făcut vrednic de înălțarea aceasta, prin sângele său pe care l-a vărsat pe lemnul crucii și cu carele s'a întărit și sfințit legea cea nouă.

* * *

Cum trebuie să cinstim pe preoți, voi arăta povestind câteva pilde: Sfântul Antoniu, marele și vestitul pustnic, așa de mult îi cinstea pe preoți,

incât ori de câte ori se întâlnea cu vreun preot, cădea în genunchi în fața lui și nu se scula, până nu îi dădea binecuvântarea. — Sfântul Francisc de Assisi așa de mult prețuia pe preoți, încât a declarat în mai multe rânduri, că dacă s'ar întâlni pe stradă deodată cu un preot și cu un inger, l-ar saluta întâiu pe preot, pentru că preoții mai mare și mai sfântă slujbă au decât ingerii. — Împăratul Constantin cel Mare a spus de mai multe ori, că el nu poate permite, ca cineva să defaimeze în fața lui pe un preot. Și dacă s'ar întâmpla așa ceva în fața lui, ar fi în stare să-l acopere pe preotul defaimat cu haina sa împărătească. — Când papa Leo X. a cercetat pe Francisc I., regele Franței, în Bannonia, regele l-a primit cu cele mai mari onoruri, zicând: »Sfinte Părinte, mă bucur din inimă, că pot să văd în persoană pe locuitorul Domnului nostru Isus Hristos. Eu sunt fiul și sluga Sfinției Voastre, gata spre a îndeplini toate poruncile Sfinției Voastre«.

Iată ce zice sfântul Ioan Gurădeaur despre dragostea pe care trebuie s'o purtăm păstorilor noștri sufletești: »Slujba preotului este mare, însemnată și grea; pentru că el trebuie, după cum spune sf. Pavel, să privegheze asupra sufletelor încredințate lui, având să dea seamă despre ele. Tu n'ai să te îngrijești decât de afacerile tale proprii, și dacă ți le-ai isprăvit bine, n'ai să te mai interesezi de nimic altceva. Pe când dacă preotul și-a isprăvit bine lucrurile sale, dar nu s'a îngrijit și de tine, va fi aruncat în iad dimpreună cu cei nedreți, și de cele mai multe ori va fi osândit la munci veșnice, nu pentru faptele sale, ci pentru ale fiilor săi sufletești, întrucât nu și-a împlinit datorințele de pător. Fiindcă vedeți deci mărirea primjdiei, să arătați preoților multă bunăvoință dupăcum a zis și sf. Pavel: »Ei priveghiază pentru sufletele voastre, având să dea seamă și chiar de aceea trebuie să-i cinstiți. Dacă vă purtați față de ei rău, nu luați în socotință binele vostru propriu. Pentru că unde cârmaciul este voios și bine dispus, acolo sunt siguri și ceice stau în corabie; dacă încep însă a-l urî călătorii și a-l necăji, nici nu va priveghia îndeajuns, și nici nu-și va putea împlini datorința dupăcum se cuvine, și călătorilor le va putea face

Foia »UNIRII POPORULUI«

Calendarul sfinților

de GAVRIL TODICA

Nov. 11. — S. Martin (316—397), apostolul și protectorul Franței.

S'a născut în Sabaria Pananiei. Părinții lui era nobili, dar păgâni. Tatăl său fusese tribun (ofițer) în armata romană. Martin totuș a învățat câte ceva din religia creștină, cam peste voia părinților și pe furis. La porunca tatălui său, s'a înrolat în armată, când era numai de 15 ani și ca soldat fu împărțit la o legiune în Gallia (Franța), unde numai decât fu numit subofițer.

Intr'o iarnă aspră, când mulți periau de frig, Martin întorcându-se cu plutonul său dela patrulat, intra în Amiens, unde avea casarma. La poarta cetății văzu un cerșitor aproape gol și înțepenit de frig. Mulți treceau pe lângă el fără să le pese de strigătele lui. Alții îl compătimeau. Nimeni nu-l ajuta. Martin, cum îl văzu, nu zise nici o vorbă, ci scoțând sabia și-a tăiat mantaua în două și o jumătate o întinse cerșitorului, ajutându-l să se învălească cu ea.

În noaptea următoare avu un vis, în care Mântuitorul zicea către ingerii lui: »Martin, care abia e catechumen (începător), m'a îmbrăcat cu vestmântul acesta«.

Martin s'a trezit arzând de dorul de a se boteza și jurând de a-și dăruia toată viața Domnului, care răsplătește așa de minunat ceea ce facem pentru el.¹⁾

Totuș nu s'a putut boteza decât peste câțiva ani. Nu trecu mult, când și mamă-sa primi religia creștină și sfântul botez. Numai tatăl său, ca fost ofițer, nu se putea împăca cu o religie, care iartă pe dușmani și face bine celor ce nouă ne fac rău. A murit păgân.

La câțiva ani, dupăce primi sfânta taină a botezului, izbuti să scape și de armată.

Pe timpul acela strălucia asupra Galiei, ca un far luminos, marele Ilariu, episcop de Poitiers. Fostul soldat Martin se simți atras de luminătorul acesta și merse la el făcându-se învățăcelul lui. Cu ajutorul lui, a înființat în apropiere de Poitiers, la Legugé, o mică mănăstire, sau mai bine zis, o sihăstrie unde s'a retras cu câțiva înși.

Astfel deveni Martin începătorul monahismului (traiul împreună la mănăstire a călugărilor) în Gallia.

Dar Dumnezeu nu a voit ca lumina

¹⁾ O tradiție ne spune, că pentru fapta lui de a-și fi tăiat mantaua, aspra disciplină militară romană l-a pedepsit, legându-l la stâlp, afară, pe un ger aspru. Din darul lui Dumnezeu, el simți însă o adevărată dogoreală venindu-i dela soare, încât pedeapsa i-a fost o adevărată plăcere. De aici numirea de »vara sfântului Martin«, cum numesc Francezii zilele călduroase mai ales din luna lui Noemvrie.

aceasta să rămână ascunsă în codrii dela Legugé.

În anul 372, cu o apucătură isteasă, fu scos din singurătate și numit episcop la Tours. Ca episcop a întemeiat marea mănăstire dela Marmutiers, unde se retrăgea din când în când, pentru a trăi mai liniștit, mai scutit de sgomotul lumii. Aici era încunjurat de 80 monahi, (călugări), cari reproduceau viața de pustnicie a anachoreților (călugări cari trăiesc singurateci, așanumiții sihastri) dela Tebaida Egiptului.

A trăit peste 80 de ani, ocupat fiind totdeauna de mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

A reposat la Candes, aproape de Tours, în anul 397. Mormânt său a fost învrednicit de numeroase minuni, la cari alerga toată lumea.

Gregoriu de Tours, urmașul lui Martin în scaunul episcopal, nu șovăește a numi pe acest sfânt patronul lumii întregi, dar mai ales al Franței. Puțini sfinți au fost așa de populari în țara aceasta, ca s. Martin. Vr'o 4000 de biserici franceze sunt cu hranul, sunt închinat lui, și 485 de comune îi poartă numele.

Din minunile lui însemnăm câteva.

Pe timpul lui, cei mai mulți locuitori ai țării erau păgâni. S. Martin alerga în toate părțile, ca misionar, predicând pe Isus și dărâ-mând idoli și altarele lor. În locul lor întemeia biserici creștine.

mult rău, chiar și împotriva voinței sale. Tot asemenea va putea să vă conducă și preotul cum trebuie, dacă va vedea că-l cinștiți după cuviință. Pe când, dacă-i faceți supărare, îi slăbiți mâna, expunându-vă, și pe voi și pe el, valurilor».

Sf. Ignatius zice: »Preoția este cea mai mare dintre toate bunurile pe cari le au oamenii, celce se îndreaptă împotriva preoților, nu-l urgisește pe un om, ci pe Dumnezeu însuși».

Iuliu Maior.

Incurajarea vieritului

Intre Polonia și țara noastră s'a încheiat o învoială pentru purtarea negoțului. În urma acestei învoieli, numai din jurul Chișinăului s'au vândut în Polonia 157 vagoane de struguri, iar în Germania 15 vagoane, cari au trecut tot prin Polonia.

Din cauza acestei vinderi, pe piețele basarabene, strugurii s'au scumpit.

Ministerul de domenii încă a luat măsuri pentru încurajarea vieritului. A înființat 5 cooperative de vierit în vechiul Regat și în Basarabia și 4 cooperative de vierit în Ardeal. Celea din vechiul Regat și din Basarabia sunt la Drăgășani, Odobești, Valea călugărească, Cărcinov și Chișinău, iar în Ardeal sunt la Miniș (jud. Arad), Oluj, Diciosânmărtin și Diosăj.

Pentru încurajarea vinderii strugurilor și a vinului s'a dat din partea statului suma de 40 milioane lei. Din aceasta sumă 10 milioane s'au dat pentru repararea pivnițelor de Stat și înzestrarea lor cu materialul trebuincios. Pentru cumpărarea sau închirierea de pivnițe noi s'a dat în Vechiul Regat și Basarabia suma de 5.750.000 lei. Pentru vase și unelte trebuincioase în acestea pivnițe 3.500.000 lei.

Restul de peste 20 milioane s'a dat pentru alte trebuințe ale vieritului.

Bicazul Ardelean

Societatea Culturală „Tinerimea” din Bicazul-Ardelean Județul Neamț, a dat în seara zilei de 2 Noemvrie 1929, în sala școlii Primărie No. 1, o reprezentație culturală urmată de dans.

S'a desfășurat un program destul de bogat, în urma căruia publicul adunat în număr destul de mulțumitor, a rămas foarte îndestulit.

PROGRAMUL:

- 1) Mărioara, dialog jucat de dra Elena Arghirescu și dl Obadă.
- 2) Calul dracului, poizie de Gh. Coșbuc recit de dl I. C. Popescu.
- 3) Cingul, piesă populară într'un act.
- 4) Scara, poezie de Gh. Coșbuc, recit de dl M. Sava.
- 5) Barbul Lăutarul, cântată de Dl Obadă.
- 6) Răvaș de Dragoste, piesă populară într'un act.
- 7) Rada, poezie de Gh. Coșbuc, recit. de dl I. C. Popescu.
- 8) Mutul, dialog jucat de dl Crăciun Pântea și dl Obadă.
- 9) Dactilografa, monolog cântat de dl Obadă.

La desfășurarea programului, o deosebită atenție s'a dat *drei Elena Arghirescu*, care a jucat cu un talent deosebit, rolul „Veta” din piesa „Răvaș de dragoste”.

Deasemenea *dra Arghirescu* joacă destul de bine rolul „Elenei” în piesa „Cingul”.

Nu mai puțin merit are *dl Crăciun Pântea* în rolul „Baba Dochia” din piesa „Cingul”, precum și în dialogul „Mutul”, unde joacă rolul „Mutul”. Mai amintim pe *dl Obadă N., dl I. C. Popescu, dl M. Sava, dra P. Colceriu și dra A. Butunoi.*

Publicul, la terminarea programului, a rămas destul de mulțumit le mulțumește și pentru munca ce-au depus-o și îi roagă, ca pe viitor să se mai prezinte cu un așa program și frumos.

Le dorim mult spor la muncă.

Reuniunea Femeilor Române gr. cat. din Blaj

Nr. 15—1929.

Convocare

Membrele Reuniunii Femeilor Române gr. cat. din Blaj sunt invitate să participe la

Adunarea generală ordinară

care se va ținea Duminică, în 8 Decembrie 1929, la ora 5 după masă, în Sala de gimnastică a Liceului de băieți din loc.

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării.
2. Delegarea alor 3 membre din adunare pentru verificarea procesului verbal.
3. Raportul general despre activitatea Reuniunii dela ultima adunare încoace.
4. Raport despre cassă și stabilirea noului buget.
5. Delegarea comisiilor pentru revizuirea rapoartelor și înscrierea de membre noi.
6. Raportul comisiilor și absolvirea vechiului comitet.
7. Alegerea noului comitet pe-un period de trei ani.
8. Eventuale propuneri.

Ca în toți ani anii, în legătură cu adunarea generală, se aranjează și o *serbare familiară*, la care, precum și la adunare, sunt invitați cu căldură toți înțelegătorii scopurilor Reuniunii.

Blaj, la 8 Noemvrie 1929.

Georgina Muntean,
vice-prezidentă.

Alex. Lupeanu,
secretar.

Lucrul acesta în unele părți mergea anevoie. Oamenii țineau morțiș la legea lor „strămoșească” (cum ar zice ortodocșii noștri) și nu o schimbau ușor cu o lege necunoscută.

Dar Dumnezeu l-a învrednicit pe s. Martin cu darul de a face minuni. Prin aceste dovedea adevărul credinței creștine. Alunga diavolii și aducea pe Isus în inimile mulțimii.

Într'un loc, țărani păgâni se adunau în toată primăvara și împodobiau cu flori un mormânt, despre care ziceau că e al unui sfânt al lor. Martin venind la o astfel de sărbătoare, i-a întrebat că cum se cheamă și ce fel de fapte are acel sfânt?

Nimeni nu i-a putut spune.

Atunci s. Martin avu îndrăzneala, ca în auzul tuturor să agrăiască pe cel mort:

Oricine ai fi tu, martir sau nemartir, în numele lui Dumnezeu, spune-ne cine ești?

Abia puse întrebarea, când o umbră îngrozitoare, ivindu-se din mormânt, răspunse cu o voce, care băgă fiori în toți cei de față:

— Eu sunt sufletul unui bandit (hoț), care am fost omorât pentru crimele mele. Nu sunt martir, nici altfel de sfânt, pentru că aceștia se veselesc în ceriu, dar bietul de mine mă pedepsesc în iad.

Țăranii dărară uumai decât altarul dela mormânt, se închinară lui Christos și rămaseră uimiți de sfântul episcop.

— Altădată, și în alt loc, zări o procesiune de păgâni, care se apropia de el, cu prapori

de purpură și aducând un idol. Omul lui Dumnezeu făcu în aer semnul sfintei cruci și întreagă procesiunea se opri pe loc ca împietrită. Purtătorii idolului se opintesc atunci să înainteze, când iată că sunt cuprinși de un vârtej, fiind suciți și învârtiți în horă amețitoare până au scăpat idolul și li-s'a sfărmat tot bucăți.

— În alt loc, un brad uriaș era sfânt zeilor păgâni. Martin voia să-l doboare. Păgânii pun mâna pe sabie pentru a împiedeca sacrilegiul acesta. După oarecari discuții se învoiesc însă, dacă sfântul va sprigini cu spatele bradul, când se va prăbuși jos.

Episcopul se învoește. Atunci păgânii îi leagă de brad picioarele, ca să nu fugă și încep a ferăstrui bradul. Când copacul uriaș, cu pocnituri înfricoșate, începu a se culca, s. Martin făcu spre el semnul sfintei cruci, și numai decât bradul se ridică dinspre el și culcându-se în partea opusă, căzu oblu asupra păgânilor, cari erau de față. Mulți au perit, ceilalți alergară în sat, spunând tuturoră minunea.

— Altădată, și în alt loc, nimeri un stâlp înalt, în vârful căruia era un idol. S. Martin voia să surpe stâlpul numai decât, dar nu avea unelte trebuitoare. Atunci a recurs la rugăciune. Abia începu a se ruga, când în vederea tuturoră, un alt stâlp se coborî din aer și căzând asupra idolului îl făcu praf și cenușe, împreună cu stâlpul de desupt.

— Văzu și diavolul că cel mai mare dușman al său este s. Martin, care dacă mai lucră tot așa, apoi îi smulge din ghiare pe toți credincioșii. Deci se duse la s. Martin și-i spuse oțărît:

— Să știi, că oriunde vei merge și orice vei face, eu volu fi înaintea ta și-ți volu sta împotriva.

— Ajutorul meu este Domnul și nu mă tem de tine, răspunse sfântul nostru.

Lupta fu înfricoșată între acești doi atleți și părea că s'a încins din nou războiul dintre sf. arhangel Mihail și Satana.

Într'o noapte, iată că mai marele întunerecului i-se arată sfântului Martin în formă de rege, îmbrăcat tot în purpură și în mătăasă, având pe cap o cunună de aur împodobită cu nestemate, de-ți lua vederea.

— Martine, zise el cu glas dulce și amăgitor. Iată eu sunt Hristos și am venit să mă arăt ție, înainte de a mă arăta și altora. Aștept să mi-te închini după cuvlință.

Sfântul episcop rămase un pic zăpăcit, îi privi cu băgare de seamă și apoi zise:

— Hristosul meu niciodată nu s'a arătat în haină de porfir și de mătăasă. Nu pot crede într'un Hristos, care nu are semnele sfințite de pe Cruce.

Atunci diavolul numai decât peri din fața sfântului Martin.

— Altădată diavolul i-se arată în forma lui Jupiter (zeul cel mai mare al păgânilor)

Ce mai e nou în politică

Deschiderea sărbătorească a Parlamentului — Mesagiul Tronului — Se vor desbata numeroase legi de mare folos pentru țară și întărirea ei — Partidele din opoziție se pare că și-au amânat lupta în potrița guvernului până spre primăvară — Noii miniștri subsecretari de stat

Vineri în 15 Noemvrie s'a făcut la București deschiderea sărbătorească a Parlamentului pentru ședințele de iarnă. Deschiderea s'a făcut cu parada obișnuită. Membrii Inaltei Regențe au fost petrecuți la palatul din Dealul Patriarhiei de către doua escadroane din garda regală. În sala cea mare a Adunării Deputaților, erau de față toți miniștri în frunte cu d. Iuliu Maniu, înalții slujbași ai țării, generalii de armată aflați în București, trimișii țărilor streine, deputații și senatorii, iar în loje public foarte numeros.

Membrii Regenței și miniștrii au ascultat mai întâi slujba dumnezească ce s'a slujit la Patriarhie, apoi, la ora 12, intrând în Sala de adunare, Alteța Sa Prințul Nicolae a cetit în numele M. S. Regelui »Mesagiul Tronului« s'au hârtia de deschidere a Corpurilor Legiuitoare.

Mesagiul a fost ascultat cu cea mai mare luare aminte și la urmă adunarea a izbucnit în urale însuflețite. Hârtia Tronului cuprinde un program amănunțit al muncii pe care vor trebui să-o isprăvească, în iarna asta și în primăvara viitoare, Corpurile Legiuitoare.

Din cuvintele foarte limpezi și cuprin-

zătoare ale acestui Mesagiu, desprindem și noi legiuiri mai însemnate, cari vor avea să ia ființă în sesiunea de-acum a Parlamentului țării noastre. Ca să știe și poporul de ce are lipsă mai arzătoare scumpa noastră Românie și cum vrea guvernul d-lui Maniu să ducă la bun sfârșit dorințele de mai bine ale noastre, ale tuturor.

În locul întâi, Parlamentul se va ocupa de lipsurile armatei. Se va desbata o lege nouă, care se ridică oastea țării noastre la locul ce i-se cuvine, dându-se toate armamentele și ușurările pentru cazul de război. Soldații vor avea să capete hrană mai bună, haine mai din belșug și legea va prevedea și împărțiri mai potrivite de serviciu și de disciplină, ca la un caz de nevoie, țara noastră să poate înfrunta cu izbândă deplină orice atacuri sau răutăți, venite din partea oricui. Noua lege nu se face din motivul, că ne-am găsi astăzi în vre-o primejdie de război, ci țara se îngrijește de ostașii săi, ca să-i aibă pururea gata, voioși și mulțumiți, la postul lor de pază, spre a tăia oricui pofta și numai dela gândul de-a ne căuta ceartă sau război. Noua lege este un gând foarte bun, a cărui îndeplinire trebuie să ne umplă de

mulțumire pe toți, căci în lumea de astăzi, atâta ești, cât îți plătește oastea și apărarea.

În locul al doilea este în plan o nouă lege judecătorească, dela care țara așteaptă mare întărire, căci dacă este dreptate și sunt județe bune, toate lucrurile au să meargă mai bine.

Se va face o lege pentru școlile celea înalte, unde se pregătesc advocații, doctorii, profesorii și toți funcționarii cei înalți. Se vor face mai multe legi în folosul *plugăriei* și al *plugărimii*, căci se vor introduce pretudindeni cărțile funduare, se vor regula comăsările, se vor planta locurile pustii și se vor aduce toate îmbunătățirile în economie, ca să sporească producția și averea țării.

Nu vor fi uitați nici meseriașii, nici lucrătorii, pălmașii, muncitorii agricoli și cei de prin fabrici. Legi anume se vor îngriji de soarta lor, precum și de spitale, doctori și leacuri, la îndemâna celor lipsiți.

Tot asemenea, cărmuitorii vor fi cu luare aminte, ca să avem legături de negoate și de bună pretinie cu țările vecine, precum și ca să nu ne pierdem despăgubirile la cari avem drept în contractele de pace.

Acestea și alte asemenea proiecte sau planuri sunt cuprinse în Mesagiul Tronului din această sesiune parlamentară, cari dacă vor fi duse la norocoasă îndeplinire, țara noastră va ajunge într'adevăr la o stare mult mai bună decât până acuma.

Dumnezeu să ajute tuturor celor cari vreau binele acestei țări și au tragere de inimă față de durerile și necazurile ei!

În legătură cu deschiderea Parlamentului, despre care am scris mai la deal, partidele din opoziție n'au făcut nici o vâlvă, căci nu era locul și nici n'aveau cum s'o facă. În schimb însă d. Ștefan C. Pop, care a fost ales iarăși președinte al Adunării Deputaților, a făcut o frățesă chemare către deputații opoziției (adică ai

pentru a-și bate joc de el, că a primit în mânăstire și oameni păcătoși. Ii zise deci, rânjindu-se:

— Crezi tu, Martine, că Dumnezeu iartă pe cei ce au căzut odată?

— O ticălosule, îi răspunse s. Martin, dacă tu însuși te-ai putea face de omenie și te-ai pocăi, chiar și pe tine te-ar ierta Domnul nostru Isus.

Atunci diavolul iarăși o luă la sănătoasa. Semn că nu-i plăceau cuvintele sfântului Martin și nici nu voia să audă de îndemnuri de a se întoarce la omenie.

Dacă s'ar întoarce i-s'ar prăbuși împărăția întunerecului.

Nov. 12. S. Ioan Milostivul. Despre acesta am scris în „Unirea Poporului“.

Nov. 13. S. Ioan Gură de aur. Se serbează și la 30 Ianuar, împreună cu sfinții Vasile și Grigore. Viața acestui sfânt o puteți citi pe larg în broșura no. 3 din anul 1911, ce a publicat-o Asociațiunea noastră din Sibiu, în Biblioteca sa populară. Aici amintesc două din minunile ce le-a făcut sfântul.

— O femeie, cu numele Euclia, avea un singur fiu. Acesta fiind odată cuprins de fierbințeală și aproape să moară, mamă-sa a rugat pe s. Ioan să-l vindece. Sfântul, luând apă, a făcut semnul sfintei cruci de trei ori, în numele preasfintei Treimi, și a stropit cu dânsa pe

cel bolnav și îndată l-a lăsat ferbințeala și sculându-se sănătos s'a închinat sfântului.

— Era în Antiohia un cărmuitor, înșelat cu eresul marcionitenilor (după numele lui Marcion ereticul), care mult rău făcea celor binecredincioși. Femeea aceluia, căzând într'o boală cumplită, nici un doctor nu putea să o vindece. Și din zi în zi crescându-i durerea mai cumplit, a chemat cărmuitorul pe eretici în casa sa și le-a zis să ajute femeii sale, rugându-se pentru sănătatea ei. Iar ei s'au rugat pentru dânsa neîncetat, trei zile și mai mult, dar nimic n'a folosit. După aceea a zis femeea cătră bărbatul său: „Aud de un preot cu numele Ioan, care viețuește la episcopul Flavian, că este învățcel al lui Hristos și ori ce cere dela Dumnezeu, i-se dă lui. Deci rogu-te, du-mă la dânsul, ca să se roage pentru tămăduirea mea, căci am auzit că multe semne face. Iar marchionitenii nu-mi ajută nimic și dintr'aceasta se vedește credința lor cea rea. Pentru că de ar fi fost dreaptă credința lor, le-ar fi ascultat Dumnezeu rugăciunea“.

Deci, ascultând bărbatul cuvintele ei, a dus-o la biserica drept credincioșilor și neînfrâzând s'o ducă pe ea înlăuntru, pentru că era eretic, a așezat-o înaintea bisericei, și a trimis la episcopul Flavian și la preotul Ioan, spunându-le despre venirea sa și despre scopul venirii, ca să se roage Domnului nostru Isus Hristos pentru sănătatea femeii sale, care bolia cumplit. Eșind la dânsii episcopul împreună cu

Ioan, au zis: „De vă veți lăpăda de eresul vostru și vă veți apropia de sfânta biserică adevărată, veți dobândi tămăduirea dela Hristos Domnul“. Iar ei au făgăduit cu osârdie că se lăpădă. Și a poruncit sfântul Ioan să aducă apă și a rugat pe Flavian să facă semnul crucii peste apa aceea. Făcându-se aceasta, a poruncit să o verse preste cea bolnavă, care îndată s'a făcut sănătoasă, ca și cum n'ar fi fost bolnavă niciodată și măriă pe Dumnezeu. Văzând omul minunea, ce s'a făcut cu femeea lui, s'a apropiat împreună cu dânsa de sfânta biserică, lăpădându-se de eresul lui Marcion și s'a făcut bucurie mare pentru întoarcerea acelu om.

Ereticii s'au tulburat foarte și s'au mâniat asupra sfântului Ioan, sămănând pretutindeni asupra lui hule și clevetiri, zicând că este vrăjitor și fermecător. Însă Dumnezeu degrab a închis gura lor cea mincinoasă, aducând asupra-le o pedeapsă cumplită; căci fiind odată cutremur mare în Antiohia, a căzut capiștea în care ereticii aveau adunarea lor și acolo au murit, fiind uciși prin căderea capiștei iar dintre cei binecredincioși nici unul nu s'a vătămat într'acel cutremur. Care lucru văzându-l nu numai ereticii cari au mai rămas, ci și Elinii au cunoscut puterea lui Hristos și dărâmand capiștele lor, au crezut în adevărul Dumnezeu, prin învățătura sfântului Ioan.

Incolo, troparul și condacul zilei ne grăesc destul de limpede.

liberalilor și ai averescanilor), să nu se mai țină departe de parlament, ci să se prindă și danșii la muncă pentru binele și înaintarea țării, cu sfatul și cu știința lor. Sunt atâtea legi de votat, cari ar trebui să fie aduse cu împreună lucrarea tuturor trimișilor națiunii, căci legile sunt pentru toți.

Conducătorii opoziției încă nu au răspuns la chemarea președintelui Camerii și se va vedea mai târziu ce au de gând să facă. Deocamdată se știe numai atâta, că liberalii aveau să țină un mare congres la București încă în iarna asta, dar veștile spun că congresul a fost amânat până la primăvară, semn că au mai îngăduit puțin din înverșunarea cu care începuseră lupta în privința guvernului. În orice caz, deocamdată au mai amânat lupta până la primăvară, rămânând doar, ca până atunci să-și mai pună taberele în rând și să se mai organizeze. N'ar fi rău, într'adevăr, să mai scadă din cumplitele încordări politice, cari fac atâta scârbă și sânge rău în această țară binecuvântată de Dumnezeu.

*

În numărul trecut al gazetei scrieam și noi după veștile dela București, despre schimbările plănuite în sânul guvernului. Acum se cunoaște deplin și această treabă. Schimbările trimbițate de jurnalele celea mari nu s'au făcut în măsura în care se vestiseră. Miniștrii au rămas toți precum au fost, afară de d. Sever Dan, care și-a dat mulțămita și de d. Aurel Vlad, care a trecut la comerț și industrie, căci ministerul cultelor, sau al bisericilor, s'a contopit cu ministerul instrucției, având un singur ministru, pe d. Costăchescu. Tot așa a trecut d. Pan Halippa la comunicații, iar d. Madgearu la finanțe, unde înlocuise pe d. Mihai Popovici.

Au fost numiți însă doi subsecretari noi cu rang de miniștri, cari n'au mai fost până acum în aceste scaune și anume:

TROPARUL:

Din gura ta, ca o lumină de foc strălucind darul, lumea a luminat-o, comorile neubirii de argint lumii le-a câștigat și înălțimea cugetului umilit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte, Ioane Gură de aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL:

Din ceriuri ai luat dumnezeescul dar, și cu buzele tale pe toți îi înveși să se închine în Treime unuia Dumnezeu, Ioane Gură de aur, preafericite Cuvioase. De aceea după vrednicie te laudăm pe tine, că ești îndreptător ca cel ce areși cele dumnezeesti.

*

Nov. 14: Sfântul și a tot laudatul apostol **Filip**, din Betsaida, de lângă lacul Genezaret. De meserie a fost pescar. Era om însurat și avea mai multe fete.

Când Isus a mers în Galilea, însoțit de Petru, Andreiu, Iacob și Ioan, și pe cale a întâlnit pe Filip, i-a zis, *vino după mine*, adecă urmează-mi! Filip lăsând toate ale sale, îndată i-a urmat, chemând și pe tovarășul sau Natanail.

La înprăștierea sfinților apostoli peste tot pământul, Filip a vestit pe Hristos în Frigia și a botezat mii și mii de păgâni. În urmă ajungând în orașul Hieropolis (azi Pambuk-Kalessi) fu răstignit și ucis cu pietri, în anul 31 după Hristos. Mai târziu, moaștele lui s'au transportat la Roma, unde sunt așezate în biserică numită s sfinților Filip și Iacob.

dd. **Dr. Valer Moldovan** din Turda la culte (în ministerul școlilor) și d. **Dr. Iuliu Moldovan** din Cluj la sănătate. Tot odată a trecut d. **Gafencu** dela externe (ministrul treburilor din afară), la industrie și comerț lângă d. Aurel Vlad.

Prin urmare, schimbările în guvern au fost mult mai mici decum s'a scris și s'a vorbit. Directorii ministeriali ai ținuturilor însă vor fi numiți numai la 1 Ianuarie 1930.

Târgurile săptămânii

Luni 2 Decembrie: Făget, j. Caraș; Hodod j. Sălaj; Vânători, j. Târnava Mare; Chibed, j. Odorhei; Crihalma, j. Târnava Mare.

Marți 3 Decembrie: Sebiș, j. Arad; Copalnicmănăștur, j. Someș; Călnic, j. Alba; Săvârșin, j. Arad; Zalău, j. Sălaj.

Miercuri 4 Decembrie: Balinț, j. Severin; Cefa, j. Bihor; Dezna, j. Arad; Timișoara.

Joi 5 Decembrie: Apold, j. Târnava Mare; Oravița, j. Caraș; Vascău, j. Bihor.

Vineri 6 Decembrie: Blaj, j. Târnava-Mică; Așel, j. Târnava-Mare; Făgăraș; Tileagd, j. Bihor; Halmagiu, j. Arad; Sărnuș, j. Cluj; Paloș, j. Târnava-Mare; Petelea, j. Mureș; Orăștie, j. Hunedoara; Turda.

Sâmbătă 7 Decembrie: Chișineu, j. Arad.

Duminică 8 Decembrie: Oradea.

Darul unui marinar pentru M. S. Regele. Marinarul Cristea Georgescu din București i-a dăruit M. S. Regelui cu ocazia zilei numelui o vioară făcută din 3869 bețe de chibrituri, și al cărei arcuș este făcut din 476 bețe de chibrituri. El a luerat câte 4 ore pe zi, două luni de zile, la această vioară și arcuș.

Senatul are local nou. Până acuma Senatul își ținea ședințele într'o mare sală a universității din București. Fiindcă însă universitatea avea mare lipsă de sala aceea, guvernul a ocupat localul Teatrului Popular, unde se vor ținea de aici înainte ședințele Senatului.

Cât câștigă gazetele cele mari dela București. Zilele trecute ziarele „Adevărul” și „Dimineața” dela București au arătat că în anii 1924—1928 au câștigat bani curați, va să zică au avut un venit curat de 8 milioane 722 mii 713 lei. Ca să nu rămână mai pe jos, ziarul „Universul” tot dela București arată că în aceiași ani el a avut un venit curat de 34 milioane 651 mii 274 lei și 74 bani. Iar pe când „Adevărul” în anii aceștia și-a mărit fondul de

rezervă cu 1 milion 248 mii 796 lei 38 bani, „Universul” și l-a mărit cu 8 milioane 913 mii 893 lei și 30, bani iar fondul de pensune și l-a mărit tot în acești ani cu 2 milioane 220 mii 533 lei.

Citind numerii aceștia mari, ne gândim la gazeta noastră, care în cei 11 ani de când trăiește, cu toate că nu și-a plătit nici redacției, nu și-a putut pune deoparte nici un ban, ci mai are și datorii. Și aceasta numai din vina cetitorilor fără de milă, cari citesc dar nu plătesc. Avem afară sute de mii de lei pe cari dacă i-am încasa, am scăpa de datorii și ar rămânea și o mică avere la gazetă.

Judecătorii supărați pe dl Maniu. La deschiderea Corpurilor Legiuitoare nu s'a prezentat nici un judecător dela înaltele judecătoria din București, cu toate că au fost invitați în regulă, pentru că la deschiderea din anul trecut a Corpurilor Legiuitoare înalților judecătoria nu li-s'a dat loc destul de onoare. Ce o mai fi și asta?

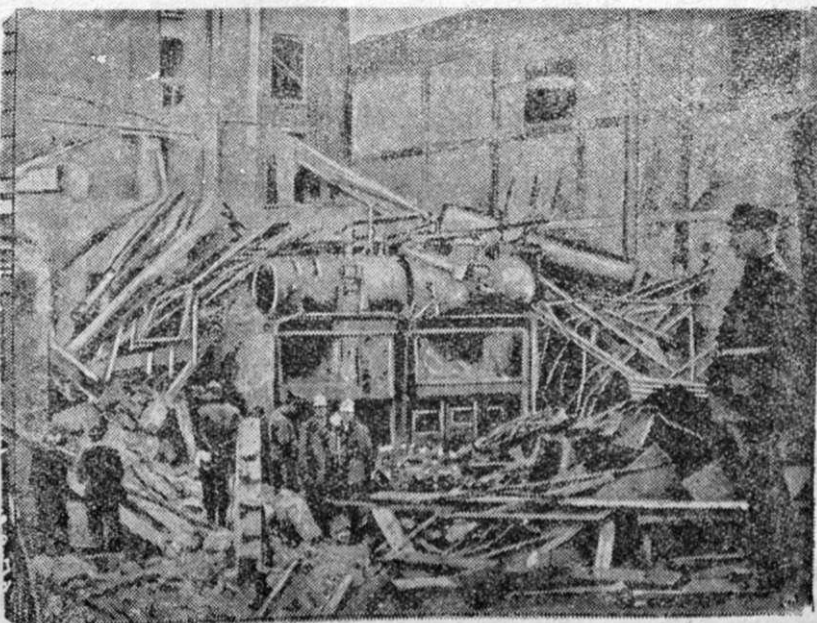
O stea căzătoare a căzut pe un alai de ospaț. Pe când nuntașii dintr'un sat din Iugoslavia (Zirenan) mergeau cu căruțele la biserică, o stea căzătoare a căzut pe căruța în care se afla mireasa și a omorât o femeie, răniind grav și pe soțul ei. Se înțelege că nuntașii s'au întristat foarte și cununia s'a făcut fără leac de petrecere.

Noul fântâni de gaz metan la Șarmășel. Zilele trecute s'au săpat două noi fântâni de gaz metan la Șarmășel, în Câmpia Ardealului, cari sunt foarte bogate, așa încât una singură este în stare să dea Clujului întreg lumină și încălzire și putere de a mâna toate fabricile acestui mare oraș.

S'a căsătorit dl Mihai Popovici. Postul ministru de finanțe, dl Mihai Popovici s'a căsătorit la București zilele trecute cu doșora Adelina Lugojanu, sora diui ministru Lugojanu. Preot cununător a fost mitropolitul dela Sibiu, iar nași fratele și sora mirelui, care este soția înaltului Regent Constantin Sărățeanu.

Laptele va avea preț mai mare. Văzând guvernul că prețurile bucatelor nu se ridică și astfel plugarii nu pot face bani decât din vite, a redus taxa de export a laptelui dela 50 de mii la 5 mii de lei. În urma acestei ordinațiuni a guvernului, de aici încolo se va exportat mai mult lapte și astfel se va mai scumpi, iar țaranilor li-se va plăti să dea vacilor cu lapte chiar și fărîmă, pentru că vor putea face bani din lapte.

A murit sora fostului Caizăr. Dna Zoubkoff, sora fostului caizăr Wilhelm II al Germaniei, a murit în ziua de 13 Noemvrie într'un spital din orașul Bonn (Germania), în

Zilele trecute s'a întâmplat o mare nenorocire în orașelul Sarnnes de lângă Paris. Vestita fabrică de automobile Talbot s'a aprins și, întâmplându-se și o explozie, a fost aruncată în aer. Sunt 4 morți și 30 de răniți. Icoana noastră arată ruinele ce au rămas după explozie și pe lucrătorii cari caută sub dărâmături pe tovarășii lor, iar de o parte pe un polițist care veghează și păzește dărâmăturile.

urma unei aprinderi de plămâni. Ea se numea mai înainte principesa Victoria de Prusia, și n'a avut la căpătâiul ei decât un singur medic și o singură îngrijitoare. A murit în vârstă de 63 de ani, la patru săptămâni după ce palatul ei a fost vândut la licitație pentru neplata datoriilor și la zece zile după ce avocatul ei a prezentat tribunalului cererea de a divorța de soțul ei, dansatorul rus Zoubkoff. În 26 Noemvrie ar fi trebuit să se înfățișeze mai întâiu la tribunal pentru desbaterea divorțului.

Inmormântarea i-s'a făcut la castelul Kronberg din Taunus, care este proprietatea contelui de Hessen.

O moașă care a vândut 44 de copii. Zilele trecute a fost prinsă și dusă în temniță o moașă din Praga, care cerea dela femeile cari nășteau la ea copiii și apoi îi vindea cu 10 mii coroane cehoslovace. Până acuma s'a dovedit că ea a vândut 44 de copii.

Furnicile au prăpădit jumătate din averea unei țări. În insulele Filipine, cari au capitala Manilla, furnicile albe sunt foarte mari și multe. Înainte cu câteva săptămâni o mare ceată de astfel de furnici a pătruns în pivnița unde se țineau banii statului și au ros mii de bani de hârtie, așa că pe când au observat, mai bine de jumătate din banii țării au fost nimiciți.

I-au cusut inima în cinci locuri. Țăranul Vincenzo Tucci din Albano (Italia) a mers acasă beat și sfâdindu-se cu nevastă-sa, a impunso cu brișea în inimă. Pe biata femeie au dus-o la spital aproape moartă. Medicii au adormit-o și i-au cusut inima în cinci locuri. Femeia se află bine și nu peste mult scapă sănătoasă din spital.

Mari furtuni în Europa apuseană. Săptămâna trecută au fost mari furtuni în aproape întreaga Europa apuseană. La Londra furtuna a dărâmat case, iar în marea care desparte Anglia de Franța a cufundat mai multe vapoare. În Italia râurile au ieșit din alvii, iar în Londra așa a fost de mare negura înecat multe tramvaie, automobile și trăsurile ciocnindu-se, s'au nefericit într-o singură zi 108 oameni.

Cât se fumează. În lunile Ianuarie — Iunie a acestui an, așadară în șase luni, s'a vândut tutun în preț de 2 miliarde 570 milioane 17 mii 531 lei, hârtii de cigarette în preț de 24 milioane 130 mii 389 lei, chibrituri în preț de 352 milioane 774 mii 944 lei, cărți de joc în preț de 435 mii 300 lei, prav de pușcă în preț de 311 mii 413 lei, sare în preț de 205 milioane 301 mii 990 lei în țară, iar în țări străine numai în preț de 958 mii 286 lei. Așadară statul din nimic nu face atâția bani ca din tămăia dracului.

Butoaie de hârtie

Nu sunt numai butoaie de lemn. În unele părți au început să fabrice butoaie de cement. Iar acum vine știrea din America, că se fabrică și butoaie de hârtie. Hârtia pentru butoaie se pregătește din paie. Iar paie în America sunt atâtea, că nu mai știu ce să facă cu ele. Hârtia pregătită e groasă și bine indesată. Din cauza aceasta e și tare. Se spune că butoaiele fabricate din hârtie sunt mai țitoare ca și celea din doage de lemn. Afară de aceea sunt și mai ușoare și mai lesne.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Cântece vechi și cântece nouă

Invățături și îndemnuri dela „Astra” culturală

Neamul românesc e vestit pentru frumoasele sale cântece populare. Românul a iubit, din vremi bătrâne, aceste cântece născute din sufletul și simțirea lui. La bucurie ca și la întristare, nu s'au întâlnit mai mulți români la olaltă, fără de cântec. Și cum prilejurile de durere, de suferință, au fost mai dese în trecutul neamului, decât cele de bucurie și de praznic, cele mai multe din cântecele noastre poartă în ele jalea, dar și dorul după mai bine, după o fericire neatinsă încă.

La șezători și la nunți, la botezuri și înmormântări, la războiu, românii și-au iscodit cântece anume, potrivite, cari le înseninau sau le înduioșau sufletul, cari le mângâiau sau le întăreau inima.

O vioară cântă din coardele pe cari le are, și după răsnetul pe care-l poate da alcătuirea ei. Nu vei găsi două violi pe o formă cu totul la sunet.

Așa nu vei găsi nici două popoare ale căror cântece să nu se poată deosebi. Pentru că sufletul și simțirea lui răsună deosebit, după alcătuirea lui launtrică, la fiecare popor.

În cântecele românești, mai ales în *doinele* noastre, ne mai întâlnim la alte popoare, ne-am desfătat nu numai noi românii, ci și străinii, cari au venit pe la noi și le-au adunat ca pe niște comori de mare preț.

De o vreme, cântecul românesc vechiu e primejduit. Sunt ținuturi în cari odată răsună biruitor, iar azi începe să fie uitat. Locul lui începe să-l iea cântecul adus dela oraș.

Mai de mult sătenii noștri nu cântau, nici nu cunoșteau alte cântece, decât acele învățate în sat, sau într'un sat vecin. Mai târziu, odată cu școala și cu cunoștința de carte, au început să pătrundă *cântece naționale cârturărești*, cum au fost „Deșteaptă-te române”, „Hora unirii”, „Drum bun”, „Oștile stau față'n față”, — unele de pe vremea războiului de independență a României, la 1877.

Aceste toate erau bune și potrivite, și ele pot fi cântate și azi cu folos sufletesc și național. Dar încă de pe atunci au început să pătrundă la sate și *cântece mai puțin românești*, aduse de școlari de pe la orașe. Așa numitele „romante” orașenești. Este adevărat că și unele dintre acestea nu prea se depărtau de simțirea românească. D. p. „Așa-i românul în veselie”, sau „Vezi rândunelele se duc”, melodie pentru o poezie a lui Mihail Eminescu, și altele.

În unele ținuturi, cârturarii mai ales, au început să învețe și să cânte cu plăcere și unele cântece streine, unguerești în Ardeal, rusești în Basarabia.

Iar acuma, după unire, cântecul vechiu românesc este și mai primejduit, nu de cântecul rusec sau unguresc, ci de *cântecele, romantele aduse dela oraș*. Este de pildă unul: „Dumnezeu învărtă roata”, care a umplut țara, deși nici melodia, nici cuvintele lui, cuprinsul lui, nu-s vrednice să fie învățate. Sunt cele mai multe cântece de ale *lăutarilor* dela oraș, pe care le învață

sătenii cari stau mult pe acolo, feciori și fete în deosebite slujbe. Unele din aceste cântece cuprind vorbe de rușine, țigănești cum se spune, cântece pe care le cântă oamenii nerușinați pe la petrecanii. Altele sunt frânturi din cântecele murdare ce se aud prin localurile de petrecere dela oraș.

È mare rău și mare păcat că astfel de cântece pătrund în sate. Unele sunt cântate de *gramofoane*, în cutare birt sau prăvălie din sate. Tineretul le ascultă, le învață, și se mândrește cu ele. *Sunt necuviincioase.*

Cântecele noastre vechi românești, nu spun și nu deșteaptă gânduri rușinoase. Sunt curate. Le poate cânta orice fată mare. È bine să învățăm și cântece nouă, dar trebuie să le alegem pe cele vrednice de-a fi cântate.

Pe acestea ni-le aduc acasă și în sat *copiii din școală românească, și flăcăii cari se întorc din armată*. Pe acestea e bine și frumos să le învățăm cu toții. Pentru că deși nu sunt cântece populare, *sunt tot românești*, sunt curate, *sunt cuviincioase*, și inima omului se bucură de ele, și crește din dulceața lor.

Și mai putem face ceva. Azi se întâlnesc, la armată mai ales, mai ușor și mai des românii din deosebite ținuturi: ardeleni cu basarabeni, bănățeni cu moldoveni sau maramureșeni. *Unii dela alții să învețe cântecele, doinele românești* mai frumoase, și să le aducă, să le răspândească și la ei acasă. Tot cântecul vechiu popular rămâne cel mai frumos dintre toate. El e o comoară sufletească pe care nu trebuie s'o uităm, ca și limba și legea.

I. Agârbiceanu

Alune americane

În zilele trecute, un prieten mi-a adus o plantă verde, cu frunzele ca și celea de trifoiu. Era *Arachida* sau *Alunul american*. Întrebându-l de unde o are, îmi spune, că astă primăvară a cumpărat din prăvălie alune americane și a pus câteva fire în grădină să răsară. Toate firele semănate au răsărit, dând o plantă ierboasă, ramificată și puțin păroasă, cu frunzele împărțite în câte patru frunzișoare mai mici așezate tot câte două alături. Pe cotor se găseau mai multe flori mici de culoare galbenă.

Planta aceasta este din neamul trifoiului, și a fasolei.

Patria ei nu se știe cu siguranță. Unii spun că și-ar trage originea din Africa de mijloc, iar alții cred, că a fost adusă din America. De aici și numirea de alune americane. În Brazilia se cunosc mai multe soiuri. Și sunt celea mai de seamă plante economice de prin părțile acelea.

Se cultivă prin toate ținuturile calduroase ale pământului. Trăiesc numai doi ani și în anul al doilea fac și semințe. Semințele sunt închise într'un fel de păstaie lungăreață cu coaja sbrăncită. Seamănă cu gogoșa viermelui de

mătasă. Păstaia nu creapă ca și cea de fasole, ci trebuie zdrobită pentruca să se scoată semințele. În fiecare păstaie se găsesc câte 2—3 semințe negricioase-roșcate și cu miezul alb. Semințele au gust de migdale. Seamănă cu miezul alunelor.

Păstăi se fac numai din florile cari au crescut pe crenguțele ce se întind pe pământ. Indată ce florile au legat, se vără în pământ și păstăile acolo se desvoaltă. Cultivatorii de alune americane anume îngroapă păstăile în pământ pentruca să crească și să se coacă. Din florile, cari cresc pe crengile mai ridicate și nu ajung se între în pământ, nu se fac păstăi. Acelea flori rămân sterpe.

Alunele americane se cultivă pentru semințe, cari sunt foarte hrănitoare. Nici nu sunt semințe, cari se cuprindă o hrană mai bogată, ca și acestea alune. Jumătate din miezul lor cuprinde numai ulei, iar cealaltă jumătate stă din materii azotate, zahăr și făină.

De aceea în America de miază-zi, în Algeria, pe coasta apuseană a Africei, în India, China, Iaponia și prin mijlocul Africei, hrana de toate zilele a omului o formează alunele americane.

Din semințe se stoarce foarte mult ulei.

Uleiul stors la răceală e fără culoare și are gust și miros plăcut. La căldură mai mare se turbură, iar pus în gheață se sleiește. E mai subțire ca și uleiul de măsline. Sleit nu se răncește.

Dacă e stors la căldură, are culoare galbuie și e grețos puțin.

Uleiul mai fin se întrebuințează la mâncări. Din uleiul mai ordinar se fabrică săpun. Se întrebuințează și la luminat.

În Spania oamenii mai săraci amestecă mălăoiul rămas dela stoarcere cu cacao și zahăr și pregătesc un fel de ciocolată destul de bună și hrănitoare.

Paiele sunt bune pentru vite. Adu-nate îndată după ce s'au cules păstăile, formează un nutreț minunat. Chiar și paiele uscate sunt bune. Vitele le mănâncă cu plăcere.

Dacă iernile noastre ar fi ceva mai călduroase, poate că ar reuși și pe la noi cultivarea alunelor americane. Așa însă trebuie să ne mulțămim numai cu fructele aduse din străinătate.

Ion Popu-Câmpeanu

Tipicul săptămânii XXVIII după Rusalii

1 Decembrie 1929, Dumineca XIV din Înălțarea sf. Cruci.

Duminecă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 7 ale învierii v. 3 din Octoih și 3 ale sf. profet Naum v. 4. Mărire și acum dogmatica v. 3. *Intrat. Lumină lădă... Prohimenul zilei. Stihoauna învierii v. 3.* Acum slobozește... Troparul învierii v. 3. Deslegare.

Duminecă dimineața, la Dumnezeu e Domnul... Troparul învierii v. 3. Stihologiile învierii v. 3. Troparele mari ale învierii v. 5. Ipacoiu și treptele v. 3. *Toată suflarea... Evanghelia învierii VI. Invierea lui Iristos... Ps. 50. Mărire și Acum v. 2 și cetelalte la locul lor.* Rugăciunea preotului. Catavasiile „Iristos se naște... După catavasia III sedealna sf. profet Naum din Mineiu, după catavasia VI condacul și icosul învierii v. 3. *Luminătoarea învierii VI. La laude, stihirile învierii v. 3. Mărire stihirea evangh. învierii VI și acum „Preabinecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu... Doxologia cea mare. La sf. Liturghie toate ale învierii v. 3.*

Duminecă seara (inșerat comun), la Doamne strigat-am... 6 stihiri, 3 ale învierii v. 3 de duminecă seara din Octoih și 3 ale sf. profet Avacum (2 Decembrie) din Mineiu v. 4. Mărire și acum a Născ. de Dumnezeu v. 4. *Lumină lădă... Prohimenul zilei. Invrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta... Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... Stihoauna învierii v. 3 de Duminecă seară din Octoih. Acum slobozește... Troparul „Arhistrategi ai oștilor cerești... Ectenia: Indură-Te spre noi, Dumnezeule... Deslegare.*

Vineri, 6 Decembrie 1929, Amintirea celui dintre sfinți Părintelui nostru Nicolae, Arhiepiscopul dela Mira Licii, făcătorului de minuni.

Joi seara la înșerat mare, vineri dimineața la Mănecatul-mare și la sf. Liturghie se urmează toată rânduiala slujbei după cum arată Mineiul.

Vineri seara (inșerat comun), se urmează rânduiala slujbei cuviosului Părintelui Ambroziu episcopul Milanului (7 Decembrie) din Mineiu și Octoihul-mare de vineri seara v. 3, după cum s'a arătat Duminecă seara (1 Decembrie).

Of. parohial. Făgăraș. Abonamentul pe 1929 plătit.

Teղaș Ioan Ghica. Abonamentul plătit pe 1929. Am primit câte 45 lei. Bârsan Petru, Botezan George, Otescu Ioan, George Rîțiu.

Câte 90 lei. Ioan Blagoe, Sigarteu Valer, Ioan Muntean, Simion Ciolac, Coșă Dumitru, Tănase Vasile, Alexa Natea, Emil Tătar, Gavril Bota.

Câte 180 lei. Petru Hedu, Francisc Hollenswardner, Samoilă Bălgrăzan, Ioan Boișan, Primăria Chester, Silvia Pop, Pop Ioan I. T., Samflora Ciobota, George Chiorean, Emil Mesaroș, Vasile Crișan, Teodor Țapu, Toacșă Vasile, Ștefan Țarină, Vasile Lupean, Biserica Vestem, Vasile Crișan, Ioan Pop, Gavril Miron Cionca, Petruța Nicolae I. T., Nicolae Crețu.

Alte sume: Banca Maramureșana 170; T. Sigarteu 360; Șimăndan Pavel 140; Romul Bolca 100; Dumitru N. Nistor 160; Primăria Bălcați 160; Ioan Cernica 23; Iuliu German 360; Dr. Candid David 360; Medan Vasile 310; Fundaț. Regele Mihai lei 157.

Redactor: IULIU MAIOR.

Capitulul de fundațiune Bobbiană, Blaj

Nr. 167—1929.

Concurs de închiriere

Începând cu ziua de 1 Decembrie 1929 dăm în chirie casa capitulară Nr. 7 din Blaj, situată în piața „Inocențiu Micu Clain” în fața Catedralei, vecină cu oficiul P. T. T.

Ceice doresc să o aibă își vor înainta ofertele până în ziua de 29 Noembrie 1929 la Adm. Centrală Capitulară.

Blaj, din ședința Capitlului Bobbian ținută la 19 Noembrie 1929.

Iacob Popa
canonic-preposit

Nr. 567—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3849—1929 a judecătoria de ocol din Blaj în favorul reclamantului Beniamin Nadler repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 750 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Noembrie 1929 orele 9 a. m. la fața locului în comuna Tiur la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: o șură copertă cu țigle în valoare de 10000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 22 Octomvrie 1929.

NICOLAE BACIU
portărel.

899 1—1

Nr. 564—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3847—1929 a judecătoria de ocol din Blaj în favorul reclamantei „firma Hoza și Sălăgeanu” repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 4365 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Noembrie 1929 orele 10 a. m. la fața locului în comuna Tiur la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: 1 Armăsar roșu de 3 ani în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 22 Octomvrie 1929.

NICULAE BACIU
portărel

901 1—1

No. 536—1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2639/1927 a judecătoria de ocol din Blaj în favorul reclamantului Maurițiu Pollak repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 3302 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Noembrie 1929 orele 10 a. m. la fața locului în Comuna Veza la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; 2 Cai în valoare de 20.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 12 Noembrie 1929.

NICULAE BABIU
portărel

(908) 1—1

No. 947—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1359/1928 a judecătoria de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma „Carol Binder” repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi adv. pentru încasarea creanței de 3785 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Decembrie 1929 orele 4 p. m. la fața locului în Comuna Roșia de Secaș la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară; Lampă de atârnat, șifoner, noptieră și altele în valoare de 6200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 12 Noembrie 1929.

NICULAE BACIU
portărel

(909) 1—1

Nr. 833—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3818—1928 a judecătoria de ocol Blaj în favorul reclamantului Leda, fabrică de produse chimice repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 10337 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Noembrie 1929 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: 1 Șifoner, Oglindă, divan, ceas, cotet în valoare de 15000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 24 Octomvrie 1929.

NICOLAE BACIU
portărel.

894 1—1

Anunț

Se dau în arendă circa **150 jugh. pășunat de oi și cositor**, unde nu este călboază, cu fântâni de apă dulce și sărată, casă de locuit, ocoale pentru oi și se vând 200 oi foarte bune de lapte.

Amatorii să se adreseze **Administrațiunii centrale capitulare** în Blaj, până în 10 Decembrie 1929.

Administrația Centrală Capitulară.

(904) 1-1

Nr. 657—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4565—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Francisc Lassio repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru încasarea creanței de 3000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Noembrie 1929 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Noptieră, dulapuri, mașină de cusut și altele în valoare de 21200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 10 Noembrie 1929.

NICOLAE BACIU
portărel

(905) 1-1

No. 1207—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4256—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Banca Generală de Credit” suc. Blaj repr. prin avocatul Dr. Marie Aldea pentru încasarea creanței de 10.000+10.000+5000+100 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Decembrie 1929 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Chesler la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Cotețe, perini, ladă, hambar, fân, boi, și altele în valoare de 37.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 12 Noembrie 1929.

NICOLAE BACIU
portărel

(906) 1-1

Primăria comunei Cergăul Mare

Nr. 850—1929.

Publicație

În conformitate cu hotărârea Nr. 6—1929 a consiliului comunei Cergăul Mare se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 23 Decembrie 1929 ora 11 a. m. se va ține licitație publică pentru arendarea crijmei comunale, în cancelaria notarială din Cergăul Mare.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din L. C. P.

Condițiunile de licitație se pot vedea în zilele de lucru în cancelaria notarială.

Cergăul Mare la 16 Noembrie 1929.

Notar:
Liviu Pop

Primar:
Ioan Răculeiu

(907) 1-1

Primăria comunei Valea Sasului

No. 723—1929.

Publicație

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 4 Decembrie 1929 la ora 10 a. m., iar pentru caz de nereușită în ziua de 19 Decembrie 1929 la orele 10 a. m. se va ține licitație publică la primăria com. Valea Sasului pentru arendarea cărciumei comunale pe timp de 3 ani începând din 1 Ianuarie 1930 până în 31 Decembrie 1932.

Prețul de strigare este 3050 anual; vadiu 10%.

Licitația se va ține în conf. cu art. 72—83 din legea contabilității publice prin strigare.

Supra oferte nu se primesc.

Adjudecarea va avea loc la orele 11 a. m. în aceeași zi.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie în orele oficiale și biroul notariatului Sânmiclăuș.

Valea sasului la 24 Octombrie 1929.

(897) 1-1

PRIMĂRIA

Primăria comunei Valea Sasului

No. 725—1929.

Publicație

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 4 Decembrie 1929 la orele 11 a. m., iar pentru caz de nereușită în ziua de 19 Decembrie 1929 la orele 11 a. m. se va ține licitație publică la primăria comunei Valea Sasului pentru arendarea dreptului de vânat, pe timp de 6 ani, începând din 1 Ianuarie 1930 până în 31 Decembrie 1935.

Prețul de strigare este 300 Lei anual.

Vadiu 10%. Licitația se va ține în conf. cu art. 72—83 din legea contabilității publice și cu respectarea legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânzătoare.

Licitația se va face prin strigare.

Supra oferte nu se primesc.

Adjudecarea va avea loc la orele 12 a. m. în aceeași zi. Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficiale la primărie comunala Valea sasului și în biroul notariatului Sânmiclăuș.

Valea sasului la 24 Octombrie 1929.

(898) 1-1

PRIMĂRIA

DE VÂNZARE

DOUA CASE

1. O casă în piața Blajului, la loc de frunte, cu local mare de prăvălie, magazie de bucate și pivniță mare de vin;

2. A doua casă în Strada Regina Maria, cu două localuri de prăvălie, pivniță, fântână, lumină electrică.

Amândouă se vând din mână liberă. Informațiuni la

Onor. Nicolae Șandru
preot gr. cat.

Viștea de jos, jud. Făgăraș

(899) 3-3

No. 513—1929

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 19 Decembrie ora 9 a. m. a. c. se va ține licitație publică în localul primăriei, pentru darea în arandă a Crijmei Comunale pe termen de 3 ani.

Licitația se va ține în conformitatea cu art. 72—83 din legea contab. publice.

Supraoferte nu se primesc. Ofertele vor fi însoțite de garanția de 10 la sută în număr sau efecte publice.

Prețul de strigare este 25,000 Lei anual.

Ofertele se vor înainta în plicuri închise și sigilate în 5 colțuri, purtând pe dosul lor mențiunea: „Oferta pentru arendarea Crijmei Comunale din Cipău” și vor fi însoțite de garanție.

Ofertele se vor prezenta Reprezentației Comunale în ziua licitației personal de ofertanți dela ora 9—10 a. m.

Adjudecarea se va face la ora 11 a. m. în ziua de 19 Decembrie a. c.

Informațiunile de licitație se pot lua în zilele de lucru la Primăria Comunală Cipău, Cipău la 28 Octombrie 1929.

(895) 1-1

Primăria Comunală

Gătre tineretului de prin sate

Feciori și feciorași!

Intrăm în iarnă și se apropie Crăciunul. Voi nu vă gândiți să faceți Irozi? A ieșit dela tipar o carte foarte bună pentru Crai, care se numește:

Cartea Crailor

sau cântece de Irozi, cari se cântă la Nașterea Domnului Hristos alcătuită din izvoade bătrâne
de A. LUPEANU MELIN
directorul gazetei „Unirea Poporului”

Prețul cărții 10 Lei

Cu postă cu tot 12 Lei. Cine trimite la adresa:

Unirea Poporului, Blaj
cu mandat postal, suma de 12 Lei, capătă cartea acasă, cu posta plătită.

Pentru jocul Irozilor se cer 8 persoane

Dacă fiecare fecioraș vrea să aibă cărțica sa, din care să poată învăța singur acasă, dăm toate 8 cărțicele laolaltă cu suma de 64 Lei, trimise cu posta plătită.

Grăbiți cu comanda, să nu întârziati!

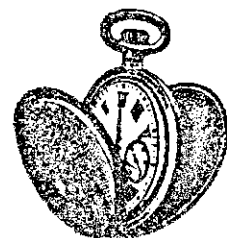
Hallo!

Hallo!

Ocazie de cumpărat eftin

Cu ocazia Sfințelor Sărbători
30% reducere.

Ceasuri Pendule din Sfișera controlate și regulate, deșteptător Wecker și ceasuri de buzunar. — Giuvaericele de aur, argint și alpaca pentru cadouri la

M. Friedmann
orasornicar și
giuvaergiu

BLAJ
str. Reg. Ferdinand

(849) 5-2